

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1823/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милина Марковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Драгољуб Рајевић, адвокат из ..., ради накнаде за фактичко заузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 285/18 од 17.01.2019. године, у седници одржаној 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 285/18 од 17.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 285/18 од 17.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 180/17 од 09.02.2018. године, у првом ставу изреке, обавезан је тужени да, на име накнаде фактички заузетог северног дела површине 0.01.60 хектара од парцеле број .., њива четврте класе од 0,26,76 хектара, уписане у ЛН број .. КО ..., исплати износ од 69.300,00 динара, са законском затезном каматом од 09.02.2018. године до исплате. У другом ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.389,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 285/18 од 17.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према став 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је накнада за фактички изузето земљиште. Приликом одлучивања о пасивној легитимацији туженог, побијаном одлуком је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу плати накнаду, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Тужени уз ревизију јесте доставио правноснажне одлуке другостепених судова којима је другачије одлучено о истом правном питању, али како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари. Имајући ово и виду, произлази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде поднета је 07.04.2017. године, а вредност спора је 69.300,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић